

MVCRX02A4Z9X
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 13120-5/ODK-2015

Praha 6. února 2015
Počet listů/stran: 5/9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo o odvolání Mgr. Bc. Jakuba Michálka, nar. dne 6. 2. 1989, bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8 (dále také „Žadatel“ či „Odvolatel“), ze dne 22. 12. 2014, proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „Povinný subjekt“), ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1726500/2014, o částečném odmítnutí žádosti (dále též „Rozhodnutí“)

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1726500/2014, o částečném odmítnutí žádosti, se dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu z r u š u j e a věc se povinnému subjektu v r a c í k n o v é m u p r o j e d n á n í .

O d ů v o d n ě n í :

I.

- 1 Ministerstvu vnitra bylo dne 23. 1. 2015 předloženo odvolání Žadatele proti Rozhodnutí, a to spolu se související spisovou dokumentací. Ze spisové dokumentace vyplývají následující skutečnosti.
- 2 Dne 3. 12. 2014 přijal Povinný subjekt žádost Žadatele, kterou jako člen zastupitelstva žádal dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoHMP“), o poskytnutí informací týkajících se dokladu o vzdělání Františka Kotalíka, pověřeného řízením odboru legislativního a právního Magistrátu hlavního města Prahy, kvalifikačních předpokladů pro vybrané pracovní pozice a podkladů a důvodů pro pověření Františka Kotalíka řízením odboru legislativního a právního Magistrátu hlavního města Prahy.
- 3 Dne 17. 12. 2014 vydal Povinný subjekt k této žádosti napadené Rozhodnutí, kterým částečně odmítl poskytnout požadovanou informaci v rozsahu žádaného dokumentu „Doklad o vzdělání pana Františka Kotalíka, magistra práva, který je pověřen řízením odboru legislativního a právního“. Povinný subjekt dospěl k závěru, že není možné tuto informaci Žadateli poskytnout bez souhlasu subjektu údajů. Povinný subjekt se domnívá, že poskytnutí požadované informace by bylo v rozporu s právními předpisy upravujícími ochranu soukromí fyzických osob. Povinný subjekt má k dispozici výslovný nesouhlas dotčené osoby s poskytnutím jejích osobních údajů, tudíž není dle jeho názoru možné žádosti vyhovět a požadovanou informaci poskytnout.
- 4 Proti Rozhodnutí podal Žadatel dne 22. 12. 2014 odvolání. Odvolatel uvádí, že má důvodné pochybnosti o tom, zda pověřený ředitel má české právní vzdělání a snaží se ověřit tvrzení, že má pověřený ředitel vzdělání ze Zakarpatské státní univerzity Užhorodu, které mu bylo nostrifikováno na Západočeské univerzitě v Plzni. Povinný subjekt dle jeho názoru chybně argumentuje tím, že rozhodnutí o nostrifikaci vzdělání se týká soukromí člověka a proto ho nelze poskytnout. Pověřený ředitel legislativního odboru zastává veřejnou funkci, musí splňovat zákonem stanovené požadavky na vzdělání a údaj o jeho kvalifikaci vypovídá o jeho úřední činnosti.
- 5 Součástí jeho úřední náplně je také připravovat materiály na zasedání zastupitelstva hl. m. Prahy. Pokud ředitel ručí za právní správnost schvalovaných materiálů, musí mít zastupitelé garanci jeho kvalifikace. Podle Žadatele je absurdní a podezřelé, že Povinný subjekt utajoval, na které škole a za jakých podmínek získal vzdělání. Rozhodnutí o nostrifikaci vzdělání po odstranění všech osobních údajů není samo o sobě osobním údajem, protože z něho nelze subjekt údajů nijak identifikovat. Zároveň Žadatel uvádí,

že požadovaný dokument je úředním rozhodnutím vydaným podle § 89 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a jako všechna ostatní správní rozhodnutí podléhá kontrole veřejnosti.

- 6 Podle Žadatele je ve veřejném zájmu vědět, zda má dotčená osoba vzdělání uznané v České republice, či nikoliv, a tento veřejný zájem by v takovém případě převážil nad důvody odepření. Zdůvodnění Povinného subjektu nemá podle žadatele oporu v zákoně, neboť zákon neomezuje rozsah informací, na které má zastupitel v samostatné působnosti právo. Požadovaná informace se bezprostředně týká podkladů na zastupitelstvo hl. m. Prahy, a tedy i souvisí s výkonem funkce zastupitele. Rozhodnutí je tedy nezákonné, neboť není dán důvod odepření informace.
- 7 Odvolání žadatele bylo Ministerstvu vnitra předloženo dne 23. 1. 2015 spolu se spisovým materiálem a vyjádřením Povinného subjektu. Povinný subjekt ve svém vyjádření uvádí, že vycházel při svém rozhodování z dosavadní judikatury (zejména rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 9 Ca 270/2004–39 ze dne 27. 4. 20007, rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 7/2010–175 ze dne 15. 10. 2010, rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Aps 5/2012–47 ze dne 19. 2. 2013). Dále provádí shrnutí Rozhodnutí a uvádí, že žádná z eventualit uvedených v ust. § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), se nevztahuje na tento případ.

II.

- 8 Ministerstvo vnitra nejprve dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. Žadatel, jako člen Zastupitelstva hlavního města Prahy žádal o informace, které se týkají ověření vzdělání a kvalifikačních předpokladů dotčeného subjektu pro výkon funkce ředitele legislativního a právního odboru Povinného subjektu. Vedoucí, resp. ředitelé odborů mají postavení úředníků podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. zaměstnanců podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. Pracovněprávní vztahy spadají do samostatné působnosti Povinného subjektu. Dotčený subjekt zároveň dle Žadatele připravuje podklady pro jednání zastupitelstva hlavního města Prahy. Z ustanovení § 16 InfZ vyplývá, že o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu rozhoduje nadřízený orgán. Pro jeho určení je pak podle § 20 odst. 4 InfZ směrodatné ustanovení § 178 správního řádu. Dle ust. § 178 odst. 2 se nadřízeným správním orgánem orgánu kraje se rozumí v řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra. Vzhledem k uvedenému a

k povaze žádosti dovozuje Ministerstvo vnitra svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o předmětném odvolání Žadatele.

- 9 Ministerstvo vnitra dále posuzovalo, zda odvolání bylo podáno včas a zda obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti. Odvoláním napadené Rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 12. 2014 a Žadateli bylo doručeno dne 19. 12. 2014. Odvolání Žadatele bylo Povinnému subjektu doručeno dne 22. 12. 2014. Odvolání tak bylo podáno včas. Odvolání sice neobsahuje všechny zákonem předvídané náležitosti (ustanovení § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu), a to konkrétně datum narození a místo trvalého pobytu Žadatele. Tyto údaje však vyplývají z postoupené správního spisu, Ministerstvo vnitra tudíž vzhledem k zásadě procesní ekonomie obsažené v ust. § 6 správního řádu nepovažovalo za nutné Žadatele ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzývat k jejich doplnění.
- 10 Ministerstvo vnitra zároveň s odkazem na ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyzvalo svým přípisem ze dne 27. ledna 2015, č. j.: MV- 13120-3/ODK-2015, Žadatele a dotčený subjekt k vyjádření před vydáním rozhodnutí.
- 11 Tohoto práva využil Žadatel, který dne 30. 1. 2015 doručil Ministerstvu vnitra své vyjádření. V něm nejprve sděluje, že se z jeho strany nejedná o snahu zdiskreditovat pana Kotalíka z osobních důvodů či ho dokonce nějak šikanovat, když chce pouze ověřit základní údaje o jeho vzdělání, které jsou důležité pro jeho rozhodování v rámci zastupitelstva. Pan Kotalík je podle žadatele odborným garantem materiálů předkládaných na zastupitelstvo z funkce pověřeného ředitele legislativního odboru a garantuje zákonnost a právní správnost materiálů předkládaných zastupitelstvu. Jestliže je vzdělání pana Kotalíka v pořádku, nechápe Žadatel, proč se brání poskytnutí těchto informací. Jestliže s některými vysokými školami jsou spojené různé skandály, existuje zde podle Žadatele silný veřejný zájem na veřejnosti informací o dosaženém vzdělání veřejně činných osob. Dále pak odkazuje žadatel na rozhodnutí Krajského v Brně ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. 29 A 37/2013.

III.

- 12 Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí a dospělo k následujícím závěrům.

III./A

- 13 K rozhodnutí o podaném odvolání je nejprve nutné nalézt odpověď na otázku, jakým způsobem a v jakém rozsahu má dojít k vyřízení požadavku člena

zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP. V této věci rozhodoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47, ve kterém dovodil, že ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, neupravuje způsob vyřízení požadavku zastupitele podle tohoto ustanovení, a je proto nutné subsidiárně aplikovat pravidla plynoucí z InfZ. Tento rozsudek se sice týkal práva zastupitele obce dle ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, lze ho však nepochybně aplikovat i na stejné právo člena zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP.

- 14 Uvedená ustanovení zakládají specifické „informační oprávnění“ člena zastupitelstva, které je však omezeno jen na informaci týkající se výkonu jeho funkce. Informacemi, které se týkají výkonu funkce člena zastupitelstva, budou především ty informace, které se vztahují k rozhodovacím pravomocem zastupitelstva jako vrcholného orgánu hlavního města Prahy. Jedná se přitom v převážné míře o informace vypovídající o samostatné působnosti zastupitelstva (a jen ve výjimečných případech o informace vypovídající o přenesené působnosti, byla-li zastupitelstvu svěřena). Informace poskytované dle uvedených ustanovení však nelze zúžit pouze na rozhodovací pravomoc zastupitelstva. Mezi informace vztahující se k výkonu funkce zastupitele budou patřit i informace ostatní, které vypovídají o výkonu samostatné působnosti jiných orgánů, než je zastupitelstvo, jelikož prostřednictvím těchto informací může provádět zastupitel jistou formu kontroly těchto ostatních orgánů.
- 15 Člen zastupitelstva při žádostech o informace dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP požívá oproti ostatním žadatelům určité formy „privilegovaného“ postavení oproti ostatním žadatelům dle InfZ, když informace vztahující se k rozhodovací pravomoci zastupitelstva obce musí být členovi zastupitelstva obce poskytnuty bez omezení včetně případných zaznamenaných osobních údajů a obchodního tajemství. Zde je však třeba zohlednit princip proporcionality (viz článek 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod: Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“) a chráněné údaje poskytnou jen v rozsahu nutném pro účast na rozhodování zastupitelstva obce. Příkladem uplatnění principu proporcionality může být údaj o tom, zda konkrétní osoba je občanem obce. Jedná se o údaj, jenž se k působnosti zastupitelstva nepochybně vztahuje, takže musí být zastupiteli poskytnut. Není však již nezbytné, aby člen zastupitelstva obce znal i adresu místa trvalého pobytu dané osoby (ledaže by s ohledem na konkrétní okolnosti byl i takový údaj pro plnohodnotné rozhodování zastupitele v konkrétním případě nezbytný).

- 16 Z výše uvedených důvodů lze konstatovat, že k důvodům k odmítnutí, popř. částečnému odmítnutí žádosti dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP, je třeba přistupovat restriktivně, v případě pochybností je vykládat ve prospěch žadatele, a v případě odmítnutí žádosti dbát zvýšených požadavků na odůvodnění rozhodnutí.

III./B

- 17 Právo na informace je jedním ze základních politických práv zakotvených na ústavní úrovni. V předmětném případě se nad to jedná o specifické právo na informace člena zastupitelstva, které slouží jak ke kontrole fungování povinného subjektu, tak jako podklad pro utváření vůle člena zastupitelstva při rozhodování v orgánech obce, resp. hlavního města Prahy. Povinný subjekt zde přistoupil k částečnému odmítnutí poskytnutí informace z důvodu aplikace ust. § 8a InfZ, dle kterého *„Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“* Povinný subjekt však v Rozhodnutí nikterak nepoměřil právo na informace a právo na ochranu soukromí. V této věci Ministerstvo vnitra zastává názor, že právu na ochranu soukromí nelze v každém jednotlivém případě přisuzovat přednost před právem na informace. Je tak vždy třeba porovnat střet práva na informace a výluky z poskytování informací obsažených v InfZ a ústavně konformním způsobem dojít k závěru, zda požadovanou informaci poskytnout či nikoliv. V případě odmítnutí či částečného odmítnutí žádosti je pak třeba takové rozhodnutí řádně odůvodnit.
- 18 Nutnost důkladného odůvodnění vyplývá i z poměrně nedávného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 78/2014 – 41, ze dne 13. srpna 2014, podle kterého je v případě aplikace některého ze zákonných důvodů pro odmítnutí poskytnutí informace nutné provést test proporcionality, který se skládá ze tří kroků. V prvním kroku je zvažováno kritérium vhodnosti (správní orgán zkoumá, zda institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout stanoveného cíle), ve druhém kroku kritérium potřebnosti (správní orgán zkoumá, zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními nedotýkajícími se základních práv a svobod) a ve třetím kroku kritérium proporcionality v užším smyslu (správní orgán porovnává závažnost obou v kolizi stojících základních práv, což spočívá ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů).
- 19 V tomto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je přímo konstatováno:
- „K ústavním limitům omezení práva na informace jsou však povinny přihlížet rovněž správní orgány a obecné soudy při konkrétní aplikaci a interpretaci zákona, tj. při zvažování výluk obsažených v zákoně o svobodném přístupu k informacím je nutno prioritně usilovat o nalezení jejich ústavně konformního*

výkladu. Teprve v případě nemožnosti takového výkladu by byl obecný soud povinen postupovat podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Před použitím určité zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace je tak třeba v zásadě vždy provést tzv. test veřejného zájmu, tj. zvážit, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na jejich poskytnutí nad jinou konkurující hodnotou, ať již jde o základní práva druhých osob, či některý z výše zmíněných veřejných statků (viz Furek, A., Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím a předpisy související. Praha: Linde, 2012, s. 310–314, 506–512).

(...)

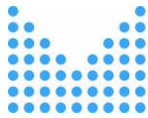
[20] Jestliže požadovaná informace obsahuje osobní údaje, bylo namístě, aby správní orgán při poskytování informace postupoval podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví: „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“. Citované ustanovení odráží vztah mezi právem na informace (čl. 17 odst. 5 Listiny) a právem na ochranu osobních údajů, respektive právem na ochranu soukromí, jehož součástí je ochrana osobních údajů (čl. 10 odst. 3 Listiny). Zcela jistě z něj ale nelze dovozovat, že by právo na soukromí mělo absolutní přednost před právem na informace, jak učinil v napadeném rozsudku městský soud. S takovým právním názorem se sice v praxi povinných subjektů lze nezdědkou setkat, avšak při ústavně konformním výkladu příslušných zákonných ustanovení a ve světle judikatury Ústavního soudu neobstojí.

[21] Závěr o absolutní prioritě jednoho základního práva nad druhým (zde práva na soukromí nad právem na informace) je z ústavněprávního hlediska nepřipustný.

(...)

[28] Na podkladu (uvedeným způsobem vyloženého) § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů je tedy nutno provést test proporcionality a určit, zda v posuzovaném případě převažuje právem chráněný zájem stěžovatele na poskytnutí požadované informace, nebo právo na soukromí subjektů údajů.“

- 20 Ministerstvo vnitra pak jako nadřízený orgán nemůže výše uvedenou úvahu učinit za Povinný subjekt a provést sám porovnání v konfliktu stojící právo na poskytnutí informací a práva na ochranu soukromí. V případě práva na informace, jako jedno z práv garantovaných Listinou základních práv a svobod, musí být důvody pro jeho omezení však vykládány restriktivně, tedy v případě pochybností ve prospěch žadatele. V těchto důvodech spatřuje Ministerstvo vnitra nedostatek odůvodnění Rozhodnutí, které ho činí nepřezkoumatelným, což je důvodem pro zrušení Rozhodnutí.

IV.

- 21 Vzhledem k výše uvedeným důvodům Ministerstvu vnitra nezbylo, než přezkoumávané Rozhodnutí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit Povinnému subjektu k novému projednání. V opětovném rozhodnutí ve věci Povinný subjekt po řádném provedení testu proporcionality zejména posoudí, zda požadovanou informaci není možné poskytnout z důvodu převládajícího veřejného zájmu na jejím poskytnutí. Zároveň by měl Povinný subjekt zvážit, zda se na daný případ nevztahuje výjimka ve smyslu ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, podle které je možné bez souhlasu subjektu údajů poskytnout osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Lze přitom zvážit například nálezy Ústavního soudu České republiky ze dne 15. listopadu 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10 nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62.

Poučení o opravném prostředku:

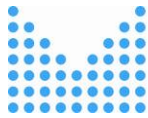
- 22 Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

otisk úředního razítka

v zastoupení

Ing. Tomáš Pösl
zástupce ředitelky odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude doručeno povinnému subjektu – Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, *doručením do datové schránky (ID DS: 48ia97h)*.
2. Rozhodnutí bude doručeno odvolateli – Mgr. Bc. Jakub Michálek, Zenklova 841/193, 180 00 Praha 8, *prostřednictvím datové schránky (ID DS: 4memzkm)*.
3. Rozhodnutí bude oznámeno účastníkovi řízení dle § 72 odst. 1 správního řádu (*do vlastních rukou*) – Mgr. František Kotalík, Jablonecká 703, 190 00 Praha 9.
4. Stejnopis rozhodnutí bude (po nabytí právní moci s vyznačením doložky právní moci) doručen spolu se správním spisem do *vlastních rukou* (s dodejkou) povinnému subjektu – Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1.
5. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Adam Jareš
tel. č.: 974 816 442
e-mail: adam.jares@mvcv.cz